

KOORDINERA, koår ---, v. n. 1. Ordna flera saker tillsammans. Äfv. *Coo* —.

KOAIVABALSAM, **KOPAL**, m. fl., se under C.

KOPEK, -ék, m. 3. Ryskt mynt, utgörande $\frac{1}{100}$ af en rubel. [Co —.]

KOPFARDI, se *Kofferdi*.

KOPIA, -fa, f. 1. (lat. *Copia*, tillgång; i medelt. lat. Afskrifning af böcker) 1) Afskrift, aftryck. — 2) Efterbildning. [Co —.]

KOPIERA, v. a. 1. 1) Afskrifva. — 2) Efterbilda (staty, målning, o. s. v.). — *Kopierande*, n. 4. o. *Kopiering*, f. 2. [Co —.]

KOPIERINGSMASKIN, ---- maschin, m. 3. Maskin, hvarmedelst skrift kopieras. [Co — chin.]

KOPIST, -ist, m. 3. 1) Afskrifvare, efterbildare. — 2) Lägre tjänsteman i ett embetsverk, hvars hufvudsakliga göromål är renskrifning.

KOPIÖS, --ös, a. 2. Ymnig. [Co —.]

KOPP, m. 2. 1) Litet rundt, upptill vidare, nedåt afsmalnande kärl, hvarur kaffe, te och choklad drickes. *Dricka en k. kaffe*. — Har sammansättningarna Kaffe-, Te-, Choklad-, Äggkopp. — 2) (i folkspråket) Kärl i allmänhet, som begagnas vid spisning.

KOPPA, f. 1. 1) Qvissla eller blåsa på huden, i sjukdomen Kopporna. — 2) (kir.) Se *Koppglas*. — 3) Se *Humlekoppa*. — *Koppor*, pl. Ett slags farlig utslagssjukdom, då kroppen betäckes af qvisslor eller blåsor, innehållande en smittande vätska, samt åtföljd af svår värk och feber.

KOPPA, v. a. 1. (kir.) 1) Genom inskärning i huden och blodets utsugning ur såren, förmedelst egna dertill erforderliga instrumenter, uttömma blodet ifrån ett ställe af kroppen. — 2) Se *Vaccinera*.

KOPPAR, m. sing. 1) En smidig, ganska tånjbar, temligen trögsmålt, i syror tröglöst, elektropositiv metall af röd färg. *Gjord af k.* — 2) (i dagligt tal) Samteliga saker af koppar, dem någon har i sitt hus, eller som på en gång försälgas, o. s. v. — *Ss. K-aktig, -artad, -bleck, -silspån, -grufva, -halt, -haltig, -kittel, -kärl, -lik, -malm, -mynt, -penning, -plåt, -röd, -rör, -skifva, -skolla*.

KOPPARANSIGTE, n. 4. (fam.) Kopparrödt ansigte.

KOPPARASKA, f. sing. Kopparoxid, som affaller, då koppar, efter upphettning, hamras eller böjes.

KOPPARBERG, n. 3. Berg, som innehåller kopparmalm.

KOPPARBERGVERK, n. 3. Bergverk, der kopparmalm tillgodogöres.

KOPPARBESLAG, n. 3. Beklädnad af kopparplåtar på fartyg.

KOPPARBESLAGEN, a. 2. neutr. — *et*. Beslagen med kopparplåtar.

KOPPARBLÅTT, n. sing. Se *Kopparlasur*.

KOPPARDALER, m. 2. pl. — *dalar*. (ford.) Kopparmynt, som gällde en daler.

KOPPARERG, m. sing. Erg, som efterhand bildas på ytan af koppar i luften, genom anlöpfung. Kallas äfv. Koppargrönt.

KOPPARFÄRG, m. sing. Färg, som liknar kopparens.

KOPPARFÄRGAD, a. 2. Af kopparröd färg.

KOPPARGLANS, m. sing. Ett slags kopparmalm, som innehåller koppar förenad med svafvel.

KOPPARGRÖN, a. 2. Af samma färg som spanskgörna.

KOPPARGRÖNT, n. sing. (mineral.) En art Malachit, med jordartadt brott.

KOPPARHAFVET, n. sing. def. Ett ofantligt stort kopparark för reningar, uti inre förgården till Jerusalems tempel, hvilande på tolf kopparoxar.

KOPPARHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. 1) Smideshammare, hvarmed koppar utsmides till plåtar. — 2) Bruk, der detta sker.

KOPPARHAMMARSLAGG, m. 3. Se *Kopparaska*.

KOPPARHATT, m. 2. Se *Knallhatt*.

KOPPARHYTTA, f. 1. Hytta eller smältugn, der koppar utsmältes ur sin malm.

KOPPARJORD, f. sing. Kopparhaltig jord.

KOPPARKIS, m. 3. Ett slags kopparmalm, som består af svafvelkoppar och svafveljern.

KOPPARLASUR, --- sur, m. sing. Ett slags syrehaltig kopparmalm.

KOPPARNÄSA, f. 1. (fam. skämtv.) Kopparfärgad näsa.

KOPPARORM, m. 2. Se *Blindorm*.

KOPPARPANNA, f. 1. Kokpanna af koppar. **KOPPARPRESS**, m. 2. Tryckpress för kopparstick.

KOPPARRÖDNAD, m. sing. (fam. skämtv.) Kopparröd färg på drinkares ansigten.

KOPPARRÄNTA, f. 1. Afgift, som erlägges till kronan af St. Kopparberget, med hvart 10:de Sk:pd af hela tillverkningen.

KOPPARRÖK, m. sing. Hvit vitriol eller zinkvitriol.

KOPPARSKIFFER, m. sing. Kopparhaltig mergelskiffer.

KOPPARSLAGARE, m. 3. Handverkare, som förarbetar koppar till kärl, plåtar till gravering, m. m., taktännor och takbetäckning. — *Ss. Kopparslagararbete*.

KOPPARSLAGARETRÅD, m. sing. Den gröfsta slags järntråd, som tillverkas, något mindre än $\frac{1}{4}$ tum i diameter.

KOPPARSLAGG, m. sing. Slagg, som bliver vid smältning af koppar.

KOPPARSNÄPPA, f. 1. Fågel af Vadarne, $15\frac{1}{2}$ tum lång, sommartiden mest roströd. *Limosia rufa*.

KOPPARSPIK, m. 2. Se *Metallspik*.

KOPPARSPIRITUS, kôpparspirituss, m. sing. Den mycket koncentrerade ättiksyra, som genom destillering erhålles af kopparkristaller.

KOPPARSTICK, n. 3. Aftryck af en i koppar stucken bild.

KOPPARSTICKKARE, m. 3. Konstnär, som graverar i koppar. — *Ss. Kopparstickarkonst*.

KOPPARSTICKAR-MASKIN, ---- schin, m. 3. Gravermaskin, som användes till kopparstickeri.

KOPPARSTICKERI, n. 3. Konsten att gravera i koppar.

KOPPARSTICKNING, f. 2. Det slags gravering, då man begagnar grafstickel.

KOPPARSTICKSTRYCK, n. sing. Konsten att aftrycka figurer, hvilka blifvit uti plåtar af koppar, messing, stål, tenn eller zink inskurna (graverade) i omvänd ställning emot den, hvori de skola visa sig på aftrycket.

KOPPARSTICKS-TRYCKARE, m. 3. En, som trycker kopparstick.

KOPPARSTICKS-TRYCKERI, n. 3. Inrättning, ställe, der kopparstick tryckas.